

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 19Co/824/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3213200854
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 08. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Beáta Čupková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2015:3213200854.2

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v právnej veci navrhovateľa E. J. I., s.r.o., so sídlom M. 5, XXX XX D., IČO XX XXX XXXzastúpeného T. J., s.r.o., M. 5, XXX XX D., IČO XX XXX XXXproti odporkyni T. K., naposledy bytom I. nad D. XXX, toho času K. D. nad D., za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporkyne OZ právna pomoc spotrebiteľom, so sídlom I. XX, J., IČO XXX XX XXX, zastúpeného S.. Q. K., advokátom so sídlom I. D. 2, XXX XX J., o zaplatenie 1 008,69 eur s príslušenstvom, na odvolanie vedľajšieho účastníka proti rozsudku Okresného súdu Bánovce nad Bebravou zo dňa 08. júla 2014, č.k. 6C/163/2013-141, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu v napadnutej časti **p o t v r d z u j e .**

Navrhovateľovi náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd svojím rozsudkom uložil odporkyni povinnosť zaplatiť navrhovateľovi 274,95 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,50 % ročne zo sumy 21,15 eur od 21.03.2009 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 9,25 % ročne zo sumy 21,15 eur od 21.04.2009 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 9,00 % ročne zo sumy 21,15 eur od 21.05.2009 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 9,00 % ročne zo sumy 21,15 eur od 21.06.2009 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 9,00 % ročne zo sumy 21,15 eur od 21.07.2009 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 9,00 % ročne zo sumy 21,15 eur od 21.08.2009 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 9,00 % ročne zo sumy 21,15 eur od 21.09.2009 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 9,00 % ročne zo sumy 21,15 eur od 21.10.2009 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 9,00 % ročne zo sumy 21,15 eur od 21.11.2009 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 9,00 % ročne zo sumy 21,15 eur od 21.12.2009 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 9,00 % ročne zo sumy 21,15 eur od 21.01.2010 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 9,00 % ročne zo sumy 21,15 eur od 21.02.2010 do zaplatenia a s úrokom z omeškania vo výške 9,00 % ročne zo sumy 21,15 eur od 21.03.2010 do zaplatenia. Povolil odporkyni uhrádzať uvedené plnenie v splátkach po 20 eur mesačne splatných vždy k 25. dňu v mesiaci počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti svojho rozhodnutia s tým, že neuhradenie čo i len jednej splátky riadne a včas má za následok zročnosť celého plnenia. O trovách konania vyslovil, že žiadny z účastníkov konania a vedľajší účastník na strane odporkyne nemá právo na náhradu trov konania. Okresný súd uznesením z 24.4.2014 č. k. 6C/163/2013-120 konanie v časti o zaplatenie istiny vo výške 733,74 eur zastavil a pripustil zmenu návrhu v časti úrokov z omeškania v súlade s podaním navrhovateľa. Z vykonaného dokazovania mal okresný súd za preukázané, že Slovenská sporiteľňa, a.s., uzavrela s odporkyňou dňa 31.3.2006 zmluvu o splátkovom úvere, na základe ktorej poskytla odporkyni úver vo výške 20 000 Sk (663,88 eur). Odporkyňa sa zaviazala uhrádzať úver v 48 splátkach po 637 Sk (21,15 eur) mesačne, pričom splatnosť prvej splátky bola 20.4.2006 a konečná splatnosť úveru 20.3.2010. Zmluvou o postúpení pohľadávok z 27.9.2012 postúpila Slovenská sporiteľňa, a.s., pohľadávku voči odporkyni na navrhovateľa. Z vyjadrenia navrhovateľa priamo v návrhu vyplýva, že Slovenská sporiteľňa, a.s., odstúpila od zmluvy. Podľa vyjadrenia navrhovateľa

z 29.7.2013 však k zosplatneniu došlo dňa 20.3.2010 (čo je deň prirodzenej konečnej splatnosti úveru), pričom oznámenie o zosplatnení nebolo zasielané. V prílohe č. 1 k zmluve o postúpení pohľadávok (na čísle listu 25 súdneho spisu) je síce kolónka „Počet dní omeškania“ s vyplneným údajom 1285, avšak len na základe tohto údaja nemožno ustáliť, že došlo k odstúpeniu od zmluvy a kedy k tomu došlo - a to aj preto, že v tej istej listine je tiež kolónka „Splatnosť úveru“, v ktorej je údaj 20.03.2010. Listinu o odstúpení od zmluvy nepredložila súdu ani odporkyňa a túto skutočnosť sa nepodarilo doložiť ani výsluchom odporkyne. Okresný súd preto vychádzal z vyjadrenia navrhovateľa (ktoré nebolo jednoznačne spochybnené dôkazmi), že k zosplatneniu úveru došlo až dňom 20.3.2010. Pokiaľ ide o úhrady odporkyne, aj keď odporkyňa uviedla, že úver prestala splácať v roku 2010, toto tvrdenie nedoložila žiadnymi dôkazmi (najmä o úhradách splátok v rokoch 2009 - 2010), preto súd toto tvrdenie nemohol považovať za preukázané. Na základe výpisu z bankového systému Slovenskej sporiteľne (číslo listu 24 - 26 spisu) dospel súd k záveru, že neuhradená zostala istina vo výške 578,32 eur, teda viac ako 27 splátok. Na základe vykonaného dokazovania a po zhodnotení jeho výsledkov dospel okresný súd k záveru, že návrh po čiastočnom späťvzati je dôvodný. Zmluvu o splátkovom úvere uzavretú medzi Slovenskou sporiteľňou, a.s., a odporkyňou zo dňa 31.3.2006 súd vyhodnotil ako spotrebiteľskú zmluvu podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka (najneskôr od 1.1.2008 v súlade s ustanovením § 879j Občianskeho zákonníka). Slovenská sporiteľňa poskytla odporkyni úver vo výške 20 000 Sk (663,88 eur), ktorý mala odporkyňa uhrádzať v 48 splátkach po 637 Sk (21,15 eur) mesačne, avšak minimálne 27 splátok odporkyňa neuhradila.

Pokiaľ ide o námietku premlčania vznesenú vedľajším účastníkom na strane odporkyne, okresný súd dospel k záveru, že pokiaľ ide o posledných 13 splátok (splatných v dňoch 20.3.2009, 20.4.2009, 20.5.2009, 20.6.2009, 20.7.2009, 20.8.2009, 20.9.2009, 20.10.2009, 20.11.2009, 20.12.2009, 20.1.2010, 20.2.2010 a 20.3.2010), k ich premlčaniu nedošlo. Aj keď zmluva o splátkovom úvere zo dňa 31.3.2006, ako bolo uvedené vyššie, je spotrebiteľskou zmluvou, ako zmluvný typ je to zmluva o úvere, preto sa právny vzťah ňou založený podľa § 261 ods. 6 písm. d) Obchodného zákonníka bez ohľadu na povahu účastníkov spravuje ustanoveniami Obchodného zákonníka (tzv. absolútny obchod). To prirodzene nevylučuje aplikáciu osobitných ustanovení Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách, avšak pokiaľ ide o premlčanie, Obchodný zákonník má vlastnú, komplexnú, ucelenú právnu úpravu, ktorá vylučuje použitie ustanovení Občianskeho zákonníka. Pre daný právny vzťah preto platí premlčacia doba štyri roky v súlade s ustanovením § 397 Obchodného zákonníka. Navrhovateľ podal návrh na súde dňa 22.2.2013. Splátky, ktorých splatnosť nastala v období od 20.3.2009 do 20.3.2010 teda neboli premlčané. Z vyššie uvedených dôvodov okresný súd priznal navrhovateľovi nárok na zaplatenie uvedených 13 splátok, ktoré neboli premlčané, spolu v sume 274,95 eur (13 x 21,15 eur). Neuhradením dlhu riadne a včas sa odporkyňa dostala do omeškania a navrhovateľovi podľa § 369 ods. 1 Obchodného zákonníka patria úroky z omeškania. V súlade s návrhom okresný súd priznal navrhovateľovi právo na úroky z omeškania z jednotlivých neuhradených splátok vždy odo dňa nasledujúceho po splatnosti tej-ktorej splátky do zaplatenia. Výška základnej úrokovej sadzby Európskej centrálnej banky k 21.3.2009 bola 1,50 %, preto výška úroku z omeškania v súlade s § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. je 9,50 % ročne. Výška základnej úrokovej sadzby Európskej centrálnej banky k 21.4.2009 bola 1,25 %, preto výška úroku z omeškania v súlade s § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. je 9,25 % ročne. Výška základnej úrokovej sadzby Európskej centrálnej banky v období od 21.5.2009 do 21.3.2010 bola 1,00 %, preto výška úroku z omeškania v súlade s § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. je 9,00 % ročne.

Odporkyňa požiadala súd, aby jej umožnil splácať dlžnú sumu v splátkach. Vzhľadom na dokazovanie o majetkových pomeroch odporkyne, ako aj vzhľadom na výšku priznanej dlžnej sumy súd v súlade s ustanovením § 160 ods. 1 druhej vety Občianskeho súdneho poriadku (O.s.p.) určil odporkyni plnenie v splátkach. Právne svoje rozhodnutie odôvodnil ust. § 872j, § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, § 261 ods. 6 písm. d), § 387 ods. 1, § 397, § 365, § 369 ods. 1 Obchodného zákonníka, § 3 ods. 1 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. O trovách konania rozhodol súd podľa § 142 ods. 2 O.s.p. tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na ich náhradu, pretože každý z nich mal vo veci - vo vzťahu k pôvodnému predmetu konania o zaplatenie 1 008,69 eur - len čiastočný úspech. Okresný súd pritom zohľadnil skutočnosť, že navrhovateľ pôvodne žiadal zaplatenie sumy 1 008,69 eur, v priebehu konania (po vznesení námietky premlčania vedľajším účastníkom na strane odporkyne) však vzal návrh v časti o zaplatenie 733,74 eur späť. Teda v časti o zaplatenie 733,74 eur navrhovateľ procesne zavinil zastavenie konania, keď podal návrh a potom ho vo väčšej časti vzal späť (bez toho, aby dôvodom späťvzatia

bola úhrada dlhu odporkyňou). Keďže podľa výsledku konania žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania, nárok na náhradu trov konania nemá ani vedľajší účastník na strane odporkyne. Procesné postavenie vedľajšieho účastníka pokiaľ ide o zodpovednosť za výsledok konania, je totožné s postavením účastníka konania, ktorého podporuje (aj keby vedľajší účastník vstupujúci do konania na základe ustanovenia § 93 ods. 2 O.s.p. tvrdil, že vstúpil do konania len v jeho časti, takéto vyhlásenie nemožno akceptovať).

Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote podal odvolanie vedľajší účastník na strane odporkyne a domáhal sa, aby odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa vo výroku, ktorým vyslovil, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania zmenil tak, že uloží navrhovateľovi zaplatiť mu trovy konania vo výške 63,17 Eur a trovy odvolacieho konania vo výške 38,75 Eur na jeho účet. Uviedol, že súd prvého stupňa rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci. Vyslovil názor, že podľa § 142 ods. 2 O.s.p., ak mal účastník úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí. Poukázal na skutočnosť, že jeho úspech bol síce len čiastkový, ale z návrhu vo výške 1.008,69 Eur súd zamietol len sumu 733,74 Eur a odporcu zaviazal na zaplatenie sumy 274,95 Eur s príslušenstvom, pomer jeho úspechu je výrazný - 72,74 %, čo odôvodňuje čiastočné priznanie náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi. Zo svojho úspechu mal za to, že mu prináleží náhrada trov konania v rozsahu 45,48 %, keď úspech odporcu bol 72,74 % a jeho neúspech 27,26 %.

Navrhovateľ vo svojom písomnom vyjadrení k podanému odvolaniu navrhol rozhodnutie podľa § 219 O.s.p. potvrdiť. Uplatnil si náhradu trov odvolacieho konania vo výške 46,49 Eur. Vo svojom písomnom vyjadrení k podanému odvolaniu uviedol, že sa stotožnil s rozhodnutím súdu, ktorým nepriznal vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania, nakoľko mal za to, že v danom prípade nemožno hovoriť o trovách účelne vynaložených na uplatnenie alebo bránenie práva. Poukazoval na znenie článku 47 ods. 2 a 3 Ústavy Slovenskej republiky, Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky II. ÚS 78/03, uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 6MCdo 5/2013. Zdôraznil, že súd by mal pri rozhodovaní o trovách konania podľa § 142 O.s.p. skúmať najmä účelnosť vynaložených trov konania, ktoré účastník potrebuje na uplatňovanie alebo bránenie práva. Mal za to, že vedľajší účastník nadbytočne opakuje bez uvedenia nových procesne významných skutočností svoje procesné podania a automaticky uplatňuje nedôvodnú námietku premlčania. Podľa jeho názoru musí byť vedľajší účastník sám z podstaty svojej existencie schopný poskytnúť právnu pomoc pri súdnych konaniach v spotrebiteľských veciach a musí reálne disponovať zodpovedajúcou materiálnou, ako aj personálnou základňou minimálne v rozsahu zabezpečenia možnosti vykonávať základné proklamované ciele. Dôvodil, že vedľajší účastník nemal žiadnu vedomosť o prejednávanej veci a len z označenia účastníkov konania usudzuje, že ide o spotrebiteľskú vec, jeho vstup do konania bol paušálny, nebol žiaden dôvod, aby sa zbytočne navyšovali trovy konania a účelom jeho vstupu nebola ochrana práv spotrebiteľa, ale získanie finančných prostriedkov v podobe náhrady trov právneho zastúpenia. Nevidel žiaden význam v právnom zastúpení vedľajšieho účastníka a mal za to, že súd prvého stupňa správne na túto skutočnosť prihliadol, že dochádza k nadbytočnému navyšovaniu trov konania a nehospodárnosti konania a vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania nepriznal.

Krajský súd preskúmal vec podľa § 212 ods. 1 O.s.p. v rozsahu podaného odvolania a jeho dôvodov - vo výroku o náhrade trov konania a dospel k záveru, že rozsudok okresného súdu je v napadnutej časti potrebné ako vecne správny potvrdiť podľa § 219 ods. 1 O.s.p. Rozhodol bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p.

Predmetom preskúmania odvolacím súdom bol výrok rozsudku súdu prvého stupňa, ktorým vyslovil, že vedľajší účastník na strane odporcu nemá právo na náhradu trov konania. Vo zvyšnej časti rozsudok súdu prvého stupňa nebol odvolaním účastníkmi napadnutý, odvolací súd ho nepreskúmal, nakoľko nadobudol právoplatnosť (§ 206 O.s.p.).

Z obsahu spisu vyplýva, že navrhovateľ sa proti odporkyni domáhal zaplatenia sumy 1.008,69 Eur s príslušenstvom, ktorému návrhu súd prvého stupňa vyhovel v časti o zaplatenie 274,95 Eur s príslušenstvom, povolil odporkyni uhrádzať uvedené plnenie v splátkach po 20 Eur mesačne, vždy k 25. dňu v mesiaci, počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti rozhodnutia s tým, že neuhradenie

čo len jednej splátky riadne a včas má za následok zročnosť celého plnenia. Vyslovil, že žiaden (správne žiadny) z účastníkov konania nemá právo na náhradu trov konania, vedľajší účastník na strane odporkyne nemá právo na náhradu trov konania. Svoje rozhodnutie o trovách konania odôvodnil ust. § 142 ods. 2, keď mal za to, že každý z účastníkov mal úspech len čiastočný, navrhovateľ bol úspešný v časti o zaplatenie 274,95 Eur s prísl. a neúspešný vo zvyšnej časti, keď návrh v časti o zaplatenie 733,74 Eur vzal navrhovateľ späť, v tejto časti procesne zaviniť zastavenie konania a úspešná bola v tejto časti odporkyňa s tým, že procesné postavenie vedľajšieho účastníka je totožné s postavením účastníka konania, ktorého v konaní podporuje.

Odvolačný súd sa s týmto rozhodnutím súdu prvého stupňa o trovách konania vedľajšieho účastníka na strane odporkyne stotožňuje.

V občianskom súdnom konaní sa o náhrade trov konania rozhoduje podľa zásady zodpovednosti za výsledok alebo zodpovednosti za zavinenie alebo za náhodu. Princíp zodpovednosti za výsledok (princíp úspešnosti) je zakotvený v ust. § 142 ods. 1 O.s.p., v dôsledku ktorého účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Čiastočný úspech vo veci zakladá nárok na pomerné rozdelenie náhrady trov konania alebo na to, že žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania (§ 142 ods. 2 O.s.p.). Rozhodovanie o náhrade trov konania podľa čiastočného úspechu predpokladá, že sa predmet konania dá vyčíslit' v peniazoch. Aby čiastočný úspech založil nárok na čiastočnú náhradu trov konania, je potrebné, aby išlo o prevažujúci úspech, t. j. aby po porovnaní procesnej úspešnosti oboch zborových strán zostala ešte suma opodstatňujúca záver o prevažnom úspechu jedného z účastníkov sporu, pričom nesmie ísť o pomerne nepatrnú časť. V prípade neúspechu účastníka v pomerne nepatrnej časti, alebo ak rozhodnutie súdu o výške plnenia závisle od znaleckého posudku alebo od úvahy súdu, môže súd priznať plnú náhradu trov konania účastníkovi, aj keď mal vo veci úspech len čiastočný (§ 142 ods. 3 O.s.p.).

Výnimka zo zásady stanovenej v ust. § 142 O.s.p. je upravená v § 146 O.s.p. Podľa tohto zákonného ustanovenia nemá žiaden z účastníkov právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku, ak konanie bolo zastavené. Podľa § 146 ods. 2 veta prvá O.s.p. platí náhradu trov konania ten z účastníkov, ktorý zaviniť, že konanie muselo byť zastavené (zodpovednosť za zastavenie konania). Toto zavinenie je možné posudzovať len z procesného hľadiska, nakoľko nárok na náhradu trov konania je nárokom, ktorý má oporu v ustanoveniach procesného práva, a preto v otázke, či účastník konania zaviniť, že konanie muselo byť zastavené, je z pohľadu relevancie významný iba procesný výsledok. Za predpokladu, že k späťvzatiu návrhu, ktorý bol podaný dôvodne, došlo pre správanie sa odporcu, je povinný hradiť náklady konania odporca (§ 146 ods. 2 veta druhá O.s.p.).

Vzhľadom na citované zákonné ustanovenia, ako i zistený obsah spisu, je nesporné, že súd prvého stupňa správne v danej veci o trovách konania účastníkov i vedľajšieho účastníka na strane odporkyne rozhodoval podľa § 142 ods. 2 O.s.p. pri čiastočnom úspechu každého z účastníkov a § 146 ods. 2 O.s.p., keď konštatoval, že po vznesení námietky premlčania vedľajším účastníkom na strane odporkyne bol navrhovateľom vzatý návrh späť v časti o zaplatenie 733,74 Eur (navrhovateľ procesne zaviniť zastavenie konania v tejto časti), čo považoval za úspech odporkyne.

Pokiaľ súd prvého stupňa vychádzal zo skutočností, že navrhovateľ sa domáhal zaplatenia 1 008,69 Eur s príslušenstvom, úspešný bol v časti o zaplatenie 274,95 Eur s príslušenstvom (vo zvyšnej časti bolo konanie zastavené v dôsledku čiastočného späťvzatia návrhu) a ako úspech odporkyne posúdil i čiastočné zastavenie konania s poukazom na § 146 ods. 2 veta prvá O.s.p. v časti o zaplatenie 733,74 Eur s prísl. a vyslovil, že žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania s poukazom na § 142 ods. 2 O.s.p. s tým, že procesné postavenie vedľajšieho účastníka je totožné s postavením účastníka konania, ktorého v konaní podporuje a preto vyslovil, že vedľajší účastník na strane odporkyne nemá právo na náhradu trov konania, odvolací súd nemôže jeho rozhodnutiu nič vytknúť, považuje ho za správne.

Pokiaľ sa vedľajší účastník na strane odporkyne domáhal, aby odvolací súd v danej veci rozhodol podľa § 142 ods. 2 O.s.p. tak, že pomerne trovy konania rozdelil a poukázal na výšku úspechu a neúspechu účastníkov v tomto súdnom konaní, odvolací súd môže len poukázať na znenie ust. § 142 ods. 2 O.s.p., z ktorého vyplýva, že ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný (čo je i prípad danej veci), súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo. Pokiaľ vedľajší účastník poukazoval len na prvú možnosť pre rozhodnutie súdu ohľadne trov konania pri čiastočnom úspechu účastníkov s tým, že súd má náhradu trov pomerne rozdeliť, odvolací súd poukazuje práve na druhú časť tohto zákonného ustanovenia, z ktorej vyplýva, že súd môže vysloviť, že žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania a vedľajší účastník na strane odporkyne nemá právo na náhradu trov konania, ktorý postup zvolil súd prvého stupňa. Odvolací súd považuje toto rozhodnutie súdu prvého stupňa za legitímne, v súlade so znením ust. § 142 ods. 2 O.s.p..

Z týchto dôvodov krajský súd rozsudok okresného súdu v napadnutej časti vo výroku o trovách vedľajšieho účastníka na strane odporkyne ako vecne správne potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol podľa § 142 ods. 1, § 224 ods. 1, § 151 ods. 1 O.s.p. a úspešnému navrhovateľovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, napriek tomu, že si tieto uplatnil. Mal za to, že vyjadrenie navrhovateľa k podanému odvolaniu je paušálne, ktoré používa vo veľkom množstve súdnych konaní, netýka sa danej veci, keď argumentuje správnosťou rozhodnutia súdu prvého stupňa o nepriznaní trov vedľajšiemu účastníkovi z dôvodu ich neúčelnosti, poukazuje na nedôvodnosť právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka atď. Poukazuje tiež na rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky a Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, ktoré na danú vec vôbec nedopadajú. Je nesporné, že uvedené vyjadrenie navrhovateľa k odvolaniu vedľajšieho účastníka na strane odporkyne v danej veci sa k rozhodnutiu súdu o trovách konania vôbec nevzťahuje. Z týchto dôvodov nepovažoval odvolací súd trovy konania, spočívajúce v trovách právneho zastúpenia za vyjadrenie k odvolaniu vedľajšieho účastníka na strane odporkyne navrhovateľom za účelne vynaložené a náhradu trov odvolacieho konania spočívajúcich v trovách právneho zastúpenia mu z tohto dôvodu nepriznal.

Rozhodnutie bolo senátom Krajského súdu v Trenčíne prijaté jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.